

Flackarp 7 Västangård

År 1878 hade gården en areal om 30 ha och den ägdes av Barsebäcks fideikommiss. Mangårdsbyggnaden uppfördes 1900 efter att den tidigare brunnit ner. Stall och loge uppfördes också 1900 och restaurerades 1943. På gården fanns hästar, kor, ungdjur, modersuggor och gödsvin.

Kartor som visar gårdens placering genom åren finns som bilaga i slutet av texten.

Änkan Karna Larsson (f 1857) och sonen Nils (f 1889) arrenderade gården fram till mars 1913 då de båda flyttade till Odarslöv.

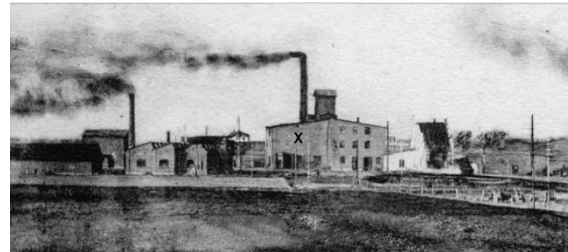
Nya arrendatorer blev Hans Emil (f 1886) Jeppsson och hustrun Ester Katarina (f 1890). År 1914 fick de möjligheten att köpa gården av Barsebäcks fideikommiss. De fick barnen Knut (f 1914), Hans Börje (f 1915) och Per Åke (f 1917). De drev gården till augusti 1919 då de flyttade till Uppåkra.

Nya ägare till gården, blev Gustaf Magnusson (1883–1959) och hustrun Alma (1884–1979).

Gustaf och Alma Magnusson

Gustaf växte upp i Gårdstånga och yrkesval som då fanns var att arbeta på ett lantbruk eller på bränneriet. Gustaf valde bränneriet och blev med tiden brännmästare. Han arbetade därefter på två olika brännerier innan han kom till bränneriet i Vellinge. Fabriken nedan med den högsta skorstenen är bränneriet.

Det beslutades efter några år att bränneriet skulle läggas ner. Gustaf fick då ett avgångsvederlag, som sannolikt gjorde det möjligt för honom att köpa en gård i Barkåkra i nordvästra Skåne.

Han kunde inte så mycket om lantbruk så han hade anställda som skötte gården under hans överinseende.

Gustafs erfarenheter av att driva ett lantbruk blev goda, så han ville ha en större gård och år 1919 blev det Västangård. De hade då barnen Knut (1909–1970), Karin (1911–2003) och Gudrun (1915–2005). Året efter inflyttningen föddes Bertil (1920–1995).

Gustafs kunskaper om lantbruk hade ökat men han hade fortfarande anställda som skötte gården. Han tyckte om att engagera sig i olika frågor och det valda arbetssättet för gården gav honom möjligheten att vara med i olika styrelser. Han var också kyrkvärd i Uppåkra kyrka.

På 1930-talet var det depression och mycket dåliga tider i hela Europa och som exempel fanns det tillfälle då Gustaf betalade mer för en griskuling än vad han sedan fick för en slaktad gris. Vid ett tillfälle var verksamheten nära konkurs, men genom en överenskommelse med banken och andra fordringsägare blev de ekonomiska förutsättningarna bättre och verksamheten kunde fortsätta.

Under 2:a världskriget var förutsättningar ganska goda för lantbrukare. För Gustavs och Almas del innebar det att de kunde köpa gården Björnslund, som låg i Dösjebro. När dottern Gudrun gift sig med Nils Törringer fick de uppgiften att driva den gården.

Knut utbildade sig till lantmätare och efteråt studerade han minst ett år på universitetet i Berlin. Under sin tid i Berlin blev han vän med Karl Böhler och hans hustru Hertha. Under 2:a världskriget blev Karl placerad i Norge. Efter kriget återkom han till ett sönderbombat Berlin och hade ingen aning om var hustru och barn befann sig. Han kontaktade Knut som hade hållit kontakt med Hertha under hela kriget. På så sätt kunde familjen återförenas.

Helen Andersson (1911–1985) vars föräldrar hade emigrerat till Kanada gjorde ett besök i Sverige. Då träffades Knut och Helen, tyckte uppstod och de gifte sig och med tiden fick de barnen Elna (f 1936), Karl (f 1940) och Maria (f 1945).

Knut och Helen Magnusson

Helens föräldrar ägde en gård i Kanada och när pappan dog åkte Knut och Helen dit och tog över driften av gården.

Knut och Helen hade inte någon större erfarenhet av att bedriva lantbruk. Gustaf tog då initiativ till att yngsta sonen Bertil skulle åka över till dem och hjälpa till med driften och ge goda råd.

År 1947. Bröderna äter en gemensam måltid kvällen innan Bertil åker hem till Västangård.

Senare sålde Knut och Helen gården och flyttade till Ottawa där Knut bland annat arbetade politiskt.

Knut på bilden till vänster

Karin utbildade sig i Stockholm till ekonomiföreståndare. Hon återvände till Skåne och arbetade en period som chef för sjukhusköket på Malmö Allmänna Sjukhus.

Karin gifte sig med Artur Nilsson (1904–1984) som var lantbrukarson från Vårbo gård i Arlov. Han hade varit korpral vid Kronprinsens Husarregemente i Malmö. Därefter studerade han vid Hvilans lantmannaskola i Åkarp och arbetade därefter som kontrollassistent på gårdar i Östergötland som hade mjölkbesättning. De gifte sig och i början av 1930-talet och flyttade in på Prästlönebostället i Burlöv.

Karin och Artur Nilsson.

De fick barnen Kerstin (f 1940), Erland (f 1942) och Gerd (1945–2022).

Kerstin Rystedt Erland Gerd Hansson

År 1946 köpte Karin och Artur Sörgården i Burlöv som fått sitt namn efter Nils Sörensson, som bodde där fram till 1946.

Gudrun hade konstnärliga talanger. På den tiden så fanns mycket av den bättre utbildningen i Tyskland. Tanken var att Gudrun skulle få en konstnärlig utbildning i Dresden. På senare delen av 1930-talet reste hon därför ett antal somrar till

Gudrun

Tyskland för att lära sig tyska och bodde där i en familj. Gudrun har berättat att hon och hennes värd familj gick ut och var med på stora entusiastiska massdemonstrationer, organiserade av nazisterna. Hon frågade

varför de var med på dessa möten, för Gudrun tyckte att de var obehagligt med masspsykosen. Svaret hon fick var, att det måste man, alla var där. Så var det bara.

Så var året 1939. Gudrun var 24 år och hade klarat sitt inträdesprov till konstakademin i Dresden. Tyskland anföll Polen. Det innebar att det var slut på utbildningsdrömmarna. Kris och krigstillståndet samt beredskapen i Sverige började och den unga generationen i Sverige fick en helt annan framtid än den som planerats. Gudrun anpassade sig och tog jobb på godset Trolle-Ljungby för att lära sig manér och sköta ett hem. Många i hennes generation gjorde så.

Sedan arbetade hon som expedit i klädesaffären Elida i Lund och arbetade senare också på Epa i Lund när det öppnade. Eftersom hon hade konstnärlig talang så skötte hon alltid skyltfönstren. En gång stavade Gudrun medvetet fel på ett anslag i skyltfönstret. Det innebar att många välutbildade, men finkänsliga lundafruar, var tvungna att gå in och köpa något smått och så, lite i förbigående, påtala stavfelet. Den dagskassan de då fick slogs aldrig mer.

Gudrun gifte sig år 1944 med Nils Törringer (1918–2002) och de skötte gården Björnslund i Dösjebro.

Gudrun och Nils Törringer

Där föddes dottern Eva (f 1946). Senare föddes Åke (f 1948) och Uno (1954–2023).

Eva Andersson

Åke

Uno

Nils fick problem med hjärtat och de fick lämna lantbruket. I stället fick han arbete på Hushållningssällskapet. Familjen flyttade då till Sörgården och hyrde bostad av Karin och Artur.

Det var ransoneringstider. På gården i Dösjebro hade de tillgång till det mesta men nu var förutsättningarna annorlunda. Mest saknade de kött.

En dag under hösten 1947 antog Gudrun att hon var gravid.

Eftersom graviditet gav extra köttkuponger tog hon direkt sin cykel

och cyklade till distriktssköterskan för att få det bekräftat. När det var bekräftat fick de extra köttkuponger och det kunde läggas köttpålägg på smörgåsarna.

Nils fick ju problem med hjärtat under tiden de skötte lantbruket i Dösjebro. Nu kände han sig frisk igen och de tog över arrendegården Stjärnelund i Nordanå år 1950.

Gudrun var aktiv och det var mycket att göra på gården. Men, hon ville ha lite omväxling. Eftersom hon ofta framförde sina uppfattningar resulterade det i som exempel att hon blev invald i Görslövs kyrkoråd. Hon startade insamlingar till barn i familjer som hade förlorat allt i bränder eller liknande. Hon var "Spirellakorsettiär" och sålde korsetter till alla kvinnliga bekanta. Längre fram så började hon leda studiecirklar i olika ämnen, bland annat på olika hem för äldre.

När hennes tre barn blev äldre och började flytta hemifrån blev lite väl tyst i huset. Så då började de ta emot amerikanska utbytesstudenter. Vissa bara under sommaren, andra under ett helt år. En av dem blev nästan som en fosterbror till familjen och det finns fortfarande en tät kontakt med honom.

I mitten av 1980-talet lämnade de Stjärnelund och flyttade till en villa i Staffanstorp

Bertil hjälpte till på gården men ville prova på något annat och tog anställning på en mekanisk verkstad. Efter ett tag återvände han till gården och under vinterperioderna utbildade han sig först på Svalövs Folkhögskola och därefter på Svalövs Lantbruksskola.

År 1947 köpte Gustaf och Alma ett hus på Trastvägen 6 i Åkarp och flyttade dit. Bertil övertog verksamheten och arrenderade gården. Han anställde en hushållerska som tog hand om hushållet.

Västanbo byggdes år 1954 som arbetarbostad några hundra meter söder om Västangård.

Något som kom att prägla Bertil var att hans far hamnat i ekonomiska bekymmer på 1930-talet på grund av den då rådande depressionen i Europa. Det innebar att Bertil undvek i möjligaste mån att ta lån och han föredrog att utöka gårdens odlingsareal genom att arrendera istället för att köpa mark. Gårdens ägor var på 30 ha men genom att arrendera mark disponerade gården ca 250 ha.

Bertil träffade Elna (1926–1980) och de gifte sig år 1954

Bertil och Elna Magnusson

Elna hade utbildat sig till operationssköterska och arbetade som sådan tills de gifte sig. Därefter skötte hon hushållet och gårdens faktureringar.

De fick barnen Inger (f 1955) och Lars (f 1959).

Inger Persson Lars Magnusson

Bertil och Elna köpte gården 1957.

Inger framför Bertil och Elna med Lars år 1960 utanför mangårdsbyggnaden.

År 1963 lät Bertil bygga om delar av gården för att anpassa den till att uppföda gödsvin. Den verksamheten avslutades år 1980.

Västangård ligger invid Västangårdsvägen och utmed vägen finns päronträd som tillhör gården. Bertil fick idén att sälja päronen till byns handlare mot att handlaren själva svarade för plockningen. Intäkterna från den verksamheten var inte obetydlig. Ett år **var** de tillräckliga för att betala hela arrendet för gården.

En annan affärsidé blev att starta en maskinstation där maskin med förare hyrdes ut. Det blev en uppskattad tjänst och ett tiotal anställda arbetade med den uppgiften.

Inger utbildade sig till läkarsekreterare gifte sig år 1981 med lantbrukaren Einar Persson (f 1952) och bosatte sig på Ranseröd Söndregård vid Hässleholm. De fick barnen Gustav (f 1982), Birger (f 1983), Elna (f 1985), Hjalmar (f 1988), Henry (f 1992).

Lars intresserade sig för arbetet på gården och utbildade sig vid Svalövs Lantbruksskola. År 1980 var Lars och praktiserade i USA.

Lars och Inga-Lill (f 1960) gifte sig och fick barnen Johan (f 1987), Erik (f 1989) och Carl (f 1993)

Lars och Inga-Lill tog över gården år 1990 och köpte efter hand in

mark så att den egna arealen blev 100 ha.

Lars och Inga-Lill Magnusson

Johan, Erik och Karl Magnusson

Bertil slutade med uppfödning av grisar år 1980 men Lars tänkte annorlunda och hade utbildat sig för att driva sådan verksamhet. Det blev så att den verksamheten togs upp igen år 1982. Tre gamla stall byggdes om år 1998 för att anpassas till grisuppfödning. Nu fanns det plats för 1 300 gödsvin. Med den produktionen var Västangård en av de större uppfödarna i landet.

När Västangård slutade med den verksamheten år 2019 var den produktionen en av de minsta i landet.

År 2000 installerades ett vindkraftverk som producerade el på ett lönsamt sätt. För att ytterligare förstärka elproduktion installerades solceller år 2013.

Reparation- och underhållskostnader på

vindkraftverket steg till en nivå då lönsamheten började ifrågasättas. År 2017 togs vindkraftverket ur drift.

Johan studerade 3 år på Bollerups Naturbruksgymnasium och i Önnestad gick han en kurs i driftledarskap. Han arbetade på olika gårdar och praktiserade också en period i USA. I slutet av år 2012 kom ett erbjudande till gården från en annan maskinstation om att ta över deras maskinpark. Det skulle innebära en mera omfattande verksamhet än tidigare och erbjudandet gick till Johan och Carl. De funderade på saken och beslutet blev att ta över maskinerna och de startade Flackars Maskinstation Br Magnusson år 2013. Nu var maskinparken så stor att de beslöt att bygga en verkstad för att i stor utsträckning själva klara reparation och underhåll. Verkstaden blev klar 2013.

Johan gifte sig med Antonia (f 1990) och de fick barnen Filippa (f 2017) och Gustaf (f 2019)

Carl studerade 3 år vid Svalövs Naturbruksgymnasie och blev 2013 delägare i Flackars Maskinstation Br Magnusson

I tidningen Lantbruksnytt gick att läsa en artikel från en nationell tävling i september 2017: ” Flackarps Maskinstation från Skåne blev vinnarna i Dataväxts tävling Bränslemästaren 2017. De lyckades ha lägst mängd bränsleförbrukning per hektar vid spridning av flytgödsel. Totalt har 18 fordon utrustats med en logmaster för att registrera uppgifter från körningen i fält och flera ekipage lyckades bra.”

Erik tog studenten på ekonomiprogrammet och fick därefter anställning på ICA Clemenstorget i Lund. Han kommer att bli butikschef i en nystartad ICA butik i Västra hamnen i Malmö år 2023.

År 2019 köpte Johan och Antonia gården. Lars och Inga-Lill flyttade till Västänbo.

Johan och Antonia flyttade in på gården

År 2023 installerades ytterligare solceller.

Gårdens areal är 100 ha men ytterliga mark arrenderas så odlingsarealen är nu ca 500 ha.

Alla byggnaderna på gården är nu anpassade efter maskinstationens verksamhet.

En skröna.

När Gustaf och Alma Magnusson hade bott ett tag på gården fick de berättat för sig om att de tidigare ägarna, Hans Emil Jeppsson och hans hustru Ester, hade fått köpa gården av Barsebäcks fideikommiss på ett något ovanligt sätt.

Några personer hade träffats för att umgås under trivsamma former. En av dem var ägare till Flackarp 7. De åt och drack gott och därefter började de spela poker. Insatserna ökade efter hand och under en runda låg gården Flackarp 7 i potten. Det var inte till ägaren från Barsebäck som tog hem potten.

Spelet fortsatte och när kvällen avslutades ägdes inte längre Barsebäcks fideikommiss Flackarp 7.

De juridiska processerna genomfördes och Jeppssons blev nya ägare.

Historien upprepade sig när Gustaf och Almas dotter Gudrun kom till Trolle Ljungby gods i början av 1930-talet för att lära sig att sköta ett hem.

När man där fick veta att Gudrun kom från Flackarp 7 blev kommentaren, att det var ju den gården Barsebäck förlorade när de spelade poker.

Barsebäcks gods har kontaktats i frågan och de säger att de aldrig har hört talas om detta. Därför har rubriken Skröna använts.

Stormen 1983

Den 1 augusti var Lars Magnusson i Arlov när stormen bröt ut. Han tänkte genast på gården och ville komma hem för att se hur den hade klarat sig.

När stormen bedarrat något satte han sig på motorcykeln och gav sig iväg mot hemmet. På Lundavägen låg på sina ställen nedfallna träd och grenar så att han då och då fick köra ut på åkrarna för att komma vidare.

Framme i Hjärup kunde han se att en loge på Hjärups gård hade blåst omkull och han började ana oråd för Västangård.

När Lars kom fram till Västangårdsvägen och närmade sig gården såg han inget som var skadat.

Men, när han passerat gaveln på det första stallet såg han att taket lyfts av från stallet bredvid och väggarna rasat. Det fanns vid tillfället 180 gödsvin i stallet och han oroade sig för hur det hade gått för dem. Dessbättre skulle det visa sig att 179 var helt oskadda och en hade brutit ett ben.

Kollegorna Christian Wraghe från Wragers gård, Berndt och Per Persson från Svarthjärup hade fått

kännedom om vad som hänt och anslöt för att tillsammans med gårdskarl Trevor Teter hjälpa Bertil och Lars med att ta hand om grisarna.

Några dagar tidigare hade ett stall tömts och nu skulle de hemlösa gödsvinen flyttas dit. I det raserade stallet fanns ett antal boxar med 10 grisar i varje. Smågrisarna som kom till stallet hade vuxit till sig och det hade skapats en hierarki mellan grisarna inom varje box. Det gick därför inte att blanda grisarna för då hade det blivit stridigheter mellan dem och framför allt mellan de som hade högsta rang i respektive box. Grisarna skulle därför flyttas box för box. Det var inget lätt arbete med tanke på allt bråte som låg där och att grisarna var oroliga.

Mitt under en sådan förflyttning kom en fotograf och tog ett foto med blixtn och den skrämde upp grisarna ytterligare och Lars och Bertil blev, lindrigt sagt, väldigt irriterade. Till slut var alla grisar på plats i sitt nya stall.

Dagen därpå ringde Bertil till försäkringsbolaget och anmälde skadan. Försäkringsmannen hade då kommentaren ”Jaha, nu ska ni bönder ha bra betalt för era gamla hus.”

Referenser:

Inga-Lill och Lars Magnusson som ägt gården
Inger Persson syster till Lars Magnusson
Åke Törringer och Erland Nilsson som båda är
barnbarn till Gustaf Magnusson.

Bilder

I huvudsak från släktens familjealbum
Vellinge Bränneri med tillstånd från ”Gamla
Vellinge”

230903 Lars Fridh

Två representanter från försäkringsbolaget kom till gården för att bedöma skadorna. En av dem var personen som kommit med den förolämpande kommentaren.

Bertil menade att det inte var rätt att säga att vi vill ha bra betalt för gamla hus. Stallet hade byggts 1975 och var endast åtta år gammalt, så det var inget dåligt stall.

Mannen sade då att så hade han inte sagt. Det kommenterade Bertil med ”Jaså, du är en så'n som inte står för vad du har sagt?”

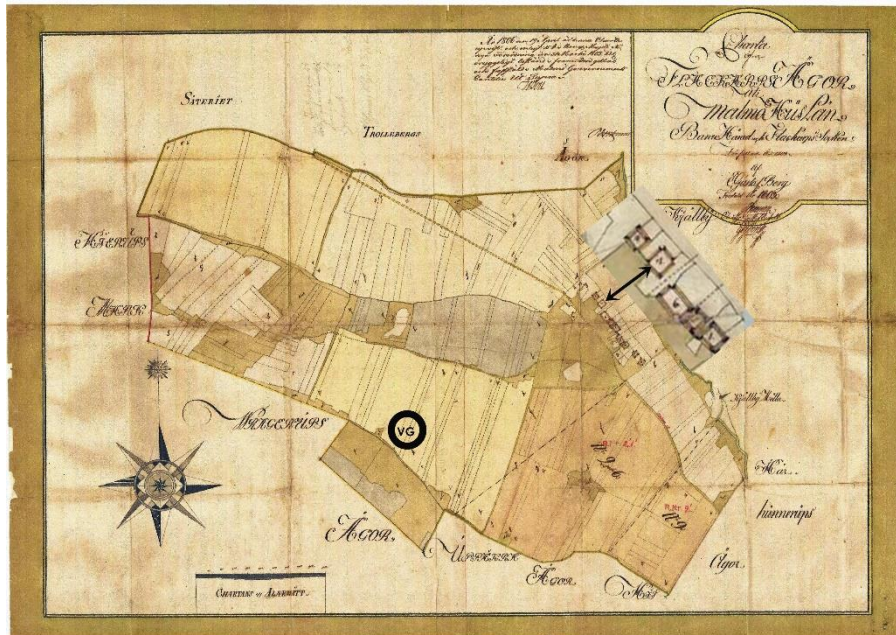
Besöket ledde till att gården fick full ersättning för skadorna samt viss ersättning för bortfall av produktion. Gården hade ju missat uppfödandet av tre kullar under tiden som ett nytt stall byggdes.

Intill gården finns bostadshuset Västanbo som tillhör gården. Vid tillfället för stormen bodde Olle Johansson där och han hade en hammock i trädgården.

Efter stormen var hammocken borta och den hittades aldrig igen.

Karta från 1806.

Flackarp nr 7 finns inne i byn tillsammans med övriga gårdar. Gården flyttas senare till platsen märkt VG.

Karta från 1865

Karta upprättad någon gång under perioden 1910–1915
Västangård vid pilen.

